



Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

Č. j.:

**Mgr. Ivana Lichá**

**MHMP 209417/2019**

**236 002 930**

Sp. zn.:

Počet listů/příloh: 3/0

**S-MHMP 2135467/2018**

Datum:

**30.01.2019**

## ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní, přezkoumal na základě odvolání [redacted], nar. [redacted], v České republice bytem na adrese [redacted], zastoupeného Mgr. Robertem Vladykou, advokátem z AK Vladyka a Kubica, se sídlem Praha 1, Revoluční 1, rozhodnutí Úřadu městské části Praha 3, odboru občansko správního, sp.zn.: [redacted], č.j.: [redacted] ze dne 23. 11. 2018, v jeho přestupkové věci a rozhodl takto:

**Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

## O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozhodnutím Úřadu městské části Praha 3, odboru občansko správního, sp.zn.: [redacted], č.j.: [redacted] ze dne 23. 11. 2018, byl [redacted] (dále též „obviněný“) uznán vinným přestupkem proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích (dále jen „ZNP“), kterého se měl dopustit úmyslným ublížením na zdraví jinému tím způsobem, že dne 27. 10. 2017 ve 23:05 hodin, před vchodem do provozovny MUSIC BAR LA PANTERA na adrese Milíčova 413/1, Praha 3, po předchozí slovní rozepři fyzicky napadl [redacted], nar. [redacted], tak, že jej opakovaně udeřil vytaženým teleskopickým obuškem do hlavy, čímž mu způsobil zranění – dvě tržné rány ve vlasové části hlavy o délce cca 2 cm.

Za spáchání přestupku byla [REDAKCE] uložena jako správní trest podle ustanovení § 35 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „ZOP“) a podle ustanovení § 7 odst. 4 písm. b) ZNP pokuta ve výši 6 600 Kč a dále mu byla podle ustanovení § 95 odst. 1 ZOP uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč, obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

Obviněný se v zákonem stanovené lhůtě odvolal a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně napadl v celém rozsahu, a to z důvodu jeho údajného rozporu s právními předpisy a nesprávnosti. Považuje napadené rozhodnutí za nesprávné, jelikož má za to, že skutkové a právní závěry, k nimž dospěl správní orgán prvního stupně po provedeném dokazování, jsou v rozporu se zjištěným skutkovým stavem, a to především pokud jde o naplnění podmínek nutné obrany. Má za to, že na základě provedených důkazů nelze dospět k závěru, že se přestupku kladeného mu za vinu dopustil.

[REDAKCE] vypověděl, přičemž jeho výpověď potvrdil i svědek [REDAKCE], že k úderům teleskopickým obuškem přistoupil až v reakci na předchozí jednání [REDAKCE], kdy ten mu nejdříve vyhrožoval, že jej „zabije“ a „sní“ a následně jej strčil ze schodů s takovou intenzitou, že obviněný upadl a zastavil se až od zeď, a poté [REDAKCE] pokračoval vůči obviněnému dalšími slovními vyhrůžkami. Z výpovědi obviněného, svědka [REDAKCE] i videozáznamu je zřejmé, že k použití obušku došlo až ve chvíli, kdy byl [REDAKCE] fyzicky napaden, ve snaze odvrátit další útok, byly tedy dle jeho názoru zcela naplněny podmínky nutné obrany.

[REDAKCE] je na rozdíl od správního orgánu prvního stupně přesvědčen, že se z jeho strany nejednalo o vybočení z mezí nutné obrany, přičemž odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek č.j.: As 35/2008-51 ze dne 7. 5. 2008, který se zabývá otázkou přiměřenosti nutné obrany. Obviněný dovozuje, že již ze samotné podstaty nutné obrany je zřejmé, že zásah, kterým obránce odvrací přímo hrozící nebo trvající útok, musí být vždy intenzivnější než útok. Použití obušku v reakci na předchozí vyhrožování a fyzické napadení, je dle jeho mínění proto naprosto legitimní a přiměřené, právě s ohledem na intenzitu útoku [REDAKCE].

Dále má za to, že přípustnost nutné obrany nelze izolovat pouze k okamžiku útoku a taktéž po obránci nelze požadovat, aby vyčkával a spoléhal na to, že k dalšímu útoku nedojde, zvláště když [REDAKCE] pokračoval ve vyhrůžkách. Nesouhlasí ani s tím, že mu správní orgán přičetl jako přitěžující okolnost, že se aktivně věnuje bojovým sportům. Upozornil na to, že při hodnocení oprávněnosti nutné obrany není tolik podstatné, jak se nutná obrana jevila správnímu orgánu prvního stupně, ale především, jak situaci vnímal obviněný a měl proto vycházet zejména z jeho výpovědi.

Z pohledu obviněného nedošlo v předmětné věci k naplnění skutkové podstaty přestupku, a to vzhledem ke skutečnosti, že obviněný jednal v nutné obraně, což je okolnost vylučující protiprávnost jeho jednání a s ohledem na tuto skutečnost pak nedošlo ani k naplnění materiálního znaku přestupku, tj. společenské škodlivosti.

Obviněný namítl, že napadené rozhodnutí je i nepřezkoumatelné, jelikož z jeho odůvodnění není zřejmé, jakými úvahami se správní orgán prvního stupně řídil a jak se vypořádal s výpověďmi svědků a obviněného, zejména pak s tvrzením obviněného o fyzickém napadení ze strany [REDAKCE]. Další vadu napadeného rozhodnutí pak spatřuje v porušení zásady materiální pravdy zakotvené v ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Správní orgán prvního stupně se dle obviněného nezabýval výtka odvolacího správního orgánu, kdy mu tento v rámci odvolacího řízení vytknul, že řádně neodůvodnil, proč bylo dne 29. 3. 2018 konáno ústní jednání bez přítomnosti obviněného a jeho zmocněnce, ač se zmocněnec řádně omluvil. Odvolací správní orgán v této části označil rozhodnutí za nepřezkoumatelné, vadu však správní orgán prvního stupně neodstranil. Za ne zcela v pořádku považuje [REDAKCE] způsob, jakým byl prováděn opakovaný výslech svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], když oběma před tím, než jim byly kladeny dotazy, byla přečtena jejich dřívější výpověď.

V závěru odvolání obviněný navrhuje, aby s ohledem na všechny uvedené skutečnosti odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní (dále též „Magistrát“), jakožto příslušný odvolací správní orgán, přezkoumal soulad odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícímu závěru:

Svrchu popsané jednání [REDAKCE], bylo projednáno jako přestupek na základě oznámení Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha III, Místního oddělení Jarov v Praze 3, pod č.j.: KRPA-395163-4/PŘ-2017-001310 ze dne 28. 10. 2017. O přestupku bylo vydáno rozhodnutí sp.zn.: S UMCP3 104946/2017, č.j.: UMCP3 114696/2018 ze dne 29. 06. 2018, kterým byl obviněný shledán vinným. Na základě jeho včasného odvolání Magistrát svým rozhodnutím č.j.: MHMP 1325050/2018, zn.: S-MHMP 1202383/2018 ze dne 31. 8. 2018 napadené rozhodnutí podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušil a věc vrátil k novému projednání.

V rámci nového projednání věci správní orgán prvního stupně doplnil dokazování a vydal rozhodnutí, kterým [REDAKCE] opětovně shledal vinným přestupkem proti občanskému soužití podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) ZNP za jednání totožné jako v řízení o přestupku, které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí sp.zn.: S UMCP3 104946/2017, č.j.: UMCP3 114696/2018 ze dne 29. 06. 2018, s tím rozdílem, že nově byla obviněnému jako správní trest za přestupek uložena pokuta ve výši 6 600 Kč (dříve 10 000 Kč).

V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak správní orgán prvního stupně dospěl k stejnému závěru jako ve svém dřívějším rozhodnutí o předmětném přestupku [REDAKCE], a to, že jednání obviněného vůči [REDAKCE], nebylo jednáním v nutné obraně ve smyslu ustanovení § 25 ZOP, nýbrž jednáním, které bylo úmyslným napadením jmenovaného, v jehož důsledku došlo k ublížení na jeho zdraví v podobě dvou tržných ran ve vlasové části hlavy o délce cca 2 cm.

Správní orgán prvního stupně v odůvodnění svého rozhodnutí popsal průběh celého řízení, zabýval se podklady pro rozhodnutí i jejich vyhodnocením ve vztahu k naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku. Odvolací správní orgán se s posouzením věci, jakožto i se závěry, které učinil správní orgán prvního stupně, zcela ztotožňuje.

Odvolací řízení tvoří spolu s prvostupňovým řízením jeden celek, což mimo jiné vyplývá i z ustanovení § 85 odst. 1 správního řádu, kde je stanoven odkladný účinek odvolání, v jehož důsledku nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.

S ohledem na výše uvedené Magistrát odkazuje na odůvodnění písemného vyhotovení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně sp.zn.: S UMCP3 104946/2017, č.j.: UMCP3 235325/2018 ze dne 23. 11. 2018, v němž je zdůvodněno v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu jak naplnění skutkové podstaty přestupku spáchaného [REDAKCE], tak i druh a výše uloženého trestu (pokuty), který se jeví jako přiměřený všem okolnostem případu, a to i z hlediska jeho preventivně výchovného účelu. Náklady řízení byly obviněnému uloženy v souladu s ustanovením 95 odst. 1 ZOP, jelikož byl shledán vinným.

Obviněný dne 28. 5. 2018 při ústním jednání o přestupku k věci vypověděl, že v baru byla uzavřená společnost a přišli dva podnapilí pánové (pozn. MHMP: [REDAKCE] a [REDAKCE]), kteří se domáhali vstupu do baru, „začal jeden z nich být víc agresivní, začal řvát, že je mafián, a že půjde tam, kam chce on. Jeden z nich do mě strčil, kdy jsem upadl ze schodů, kdy jsem se zastavil o zed'. Na tento popud jsem se cítil být ohrožený, napadený. Vyběhl jsem po schodech nahoru do šatny a vzal jsem si tam teleskopický obušek, kterým jsem jednoho z nich praštil. Druhý si věc začal natáčet na mobilní telefon. Pak jsme je s kolegou vystrkali na ulici.“ Na dotaz správního orgánu, kterého muže udeřil teleskopickým obuškem, zda muže, který o sobě uváděl, že je mafián, nebo muže, který incident natáčel, uvedl, že si nepamatuje, co dělal, ale byl to muž, který jej strčil ze schodů. Na dotaz správního orgánu, zda [REDAKCE] či jiná



osoba do obviněného strčila, uvedl, že ano, strčil do něj muž, který byl k němu blíž, který z nich to byl, neví.

Z výpovědi tedy plyne, že obviněný obuškem udeřil muže, který do něj strčil, až upadl ze schodů, přičemž to nebyl ten muž, který pořizoval nahrávku na mobilní telefon a strčil do něj pouze jeden z nich.

Z provedených důkazů bylo zjištěno, že incident v baru nahrával na mobilní telefon [REDAKCE] a ten i do spisu založil CD nosič s touto nahrávkou. Jestliže tedy do [REDAKCE], dle jeho výpovědi, strčil muž, který nebyl tím, kdo pořizoval nahrávku na mobilní telefon, musel to být [REDAKCE].

Svědka [REDAKCE], který je kolegou obviněného z práce a zná se i z volnočasových aktivit, při popisu události mimo jiné vypověděl, že „jeden z těch dvou pánů a to ten, kterého pak odvedla policie (pozn. MHMP: na policii byl odvezen [REDAKCE], [REDAKCE] odvezlo vozidlo záchranné služby na ošetření), tak tam začal vyskakovat, že nevíme, kdo on je, že je mafián a panu [REDAKCE] řekl, že když ho nasere, tak ho sní. Do toho jim pan [REDAKCE] opět opakoval, že do baru nemůžou, pak tam začala strkanice, kdy ten pán, co říkal, že je mafián, do pana [REDAKCE] strčil, že půjde dolů. Pak byla další strkanice a pan [REDAKCE] vytáhl teleskopický obušek a bránil se.“ Na dotaz správního orgánu prvního stupně, zda pan [REDAKCE] či jiná osoba do obviněného strčila, uvedl, že ano, strčil do něj pán, který o sobě prohlašoval, že je mafián. Svědek dále vypovídal, že „Poté co muž představující se jako mafián (pozn. MHMP: [REDAKCE]), strčil do pana [REDAKCE], ten zády padal po schodech dolů. Jak upadl nevím. Pak vyšel po schodech nahoru, kde si vzal ze šatny teleskopický obušek. Jeden z těch mužů celou natáčel na mobil a vykřikoval něco v tom smyslu, že je nová doba a jak jsem již uváděl výše, že je tam nechceme pustit, že jsou Ukrajinci či Rusové nebo Moldavané. Ten mafián stále vykřikoval, že pana [REDAKCE] zabije, že do baru půjde a pak pana [REDAKCE] muž, který situaci natáčel, za něco chytil, asi za nohu a ten se bránil a udeřil ho obuškem. Pak jsme je oba vyhodili před bar na ulici a čekali na příjezd policie“.

Ze svědecké výpovědi [REDAKCE] taktéž plyne, že tím, kdo měl [REDAKCE] srazit ze schodů, což mělo, dle výpovědi obviněného, v něm vyvolat pocit ohrožení a napadení, v jehož důsledku vyběhl do šatny, vzal teleskopický obušek a udeřil s ním útočnicka, měl být [REDAKCE]. Ve skutečnosti však byl napaden úderem obušku do hlavy [REDAKCE], ač ten ho ze schodů, dle výpovědi obviněného a svědka [REDAKCE], srazit neměl. Že by na něj útočil i muž natáčející na mobilní telefon, to z výpovědi obviněného nevyplývá. Svědek [REDAKCE] nejprve vypověděl, že do obviněného strčil pán, který se označil za mafiána, a z jeho další výpovědi poté vyplynulo, že ho měl muž natáčející na mobil za něco chytil, asi za nohu, proti čemuž se měl obviněný bránit úderem obušku.

Na základě těchto výpovědí tak rozhodně nelze přijmout za důvodný argument obviněného, že vůči [REDAKCE] jednal v nutné obraně, když mužem, který měl obviněného srazit ze schodů a vyvolat u něj pocit ohrožení a potřebu se bránit, měl být dle obsahu výpovědi [REDAKCE]. Argumentaci obviněného, že se vůči [REDAKCE] pouze bránil a jednal v nutné obraně, považuje Magistrát za strategii jeho obhajoby ve snaze vyhnout se postihu za své jednání. Jak správně uvedl správní orgán prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, i v případě, že by přisvědčil tvrzení obviněného, že jednal v nutné obraně, musel by konstatovat, že z jejich mezi vybočil, a to z důvodů, které jsou dále uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Výpověď obviněného i svědka [REDAKCE], svědčícího v jeho prospěch, vnímá Magistrát jako tendenční, naopak svědecké výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] považuje za hodnověrné, jelikož tyto vypovídali již u ústního jednání dne 29. 3. 2018, kdy jejich další svědecké výpovědi učiněné dne 5. 11. 2018 a výpovědi dřívější, i přes vzájemný delší časový odstup, nevykazují zásadní rozdíly v popisu incidentu ze dne 27. 10. 2017. Magistrát neshledal u těchto svědků ani žádnou motivaci k podání nepravdivé svědecké výpovědi. Důvod a průběh

incidentu v baru je v popisu [redacted] a [redacted] naprosto odlišný od popisu učiněného obviněným a svědkem [redacted]. Podle výpovědi [redacted] a [redacted] [redacted] přišli do baru a v okamžiku, kdy [redacted] zjistil, že hovoří s ruským přízvukem, odmítal je vpustit dále a když nechtěli bar opustit s argumentací, že jsou čeští občané (což měli doložit i předložením občanského průkazu), [redacted] odešel pro teleskopický obušek a napadl jím [redacted], kdy mu tímto způsobem poranění hlavy. Hodnověrnosti výpovědi těchto svědků pak dle názoru Magistrátu nasvědčuje i videozáznam pořízený [redacted] na mobilní telefon, na kterém je mimo jiného zachycen muž ukazující občanský průkaz.

Odvolací správní orgán uzavírá, že správní orgán prvního stupně učinil všechna dostupná skutková zjištění ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu, nepochybil při právním hodnocení věci a nebyla shledána ani pochybení hmotněprávní či procesní povahy, která by měla vliv na souladnost napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

Vady, které byly správnímu orgánu prvního stupně vytýkány v rámci předchozího odvolacího řízení, a které byly důvodem ke zrušení jeho rozhodnutí sp.zn.: S UMCP3 104946/2017, č.j.: UMCP3 114696/2018 ze dne 29. 06. 2018, byly při novém projednání věci odstraněny a ze strany správního orgánu prvního stupně byl taktéž i akceptován názor Magistrátu co se týče výše uložené pokuty.

Námítky obviněného obsažené v jeho odvolání považuje Magistrát za nedůvodné pro jiné posouzení věci a odlišné závěry, než jaké učinil správní orgán prvního stupně. K jeho námitce, že správní orgán prvního stupně se při novém projednání věci nezabýval výtkou Magistrátu, že řádně neodůvodnil, proč bylo dne 29. 3. 2018 konáno ústní jednání bez přítomnosti obviněného a jeho zmocněnce, ač se zmocněnec řádně omluvil, Magistrát uvádí, že konání ústního jednání dne 29. 3. 2018 bez přítomnosti obviněného a jeho zmocněnce bylo jedním z důvodů, proč v odvolacím řízení bylo rozhodnutí o přestupku [redacted] sp.zn.: S UMCP3 104946/2017, č.j.: UMCP3 114696/2018 ze dne 29. 06. 2018 zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Magistrát nevidí důvod, proč by při novém řízení měl správní orgán prvního stupně zpětně vyargumentovat, proč toto řízení bylo vedeno v nepřítomnosti zmíněných osob. Co se týče námítky odvolatele týkající se průběhu výslechu svědků [redacted] a [redacted], kdy jim správní orgán poté, co popsali průběh incidentu, přečetl jejich dřívější výpovědi a následně jim byly kladeny otázky, tento postup Magistrát neshledává nezákonným, přičemž v protokolu z ústního jednání dne 5. 11. 2018, kdy byly tyto výpovědi provedeny, je zřejmé, že takto postupoval správní orgán prvního stupně pouze u svědka [redacted], a to s předchozím souhlasem zmocněnce obviněného.

S ohledem na výše uvedené je tedy možno konstatovat, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a taktéž v řízení, které jeho vydání předcházelo, byla respektována příslušná ustanovení ZOP, ZNP a správního řádu.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

JUDr. E v a N o v a k o v á  
ředitelka odboru živnostenského a občanskosprávního  
Magistrátu hlavního města Prahy  
*Podepsáno elektronicky*